

მარადისობის ლაჟვარდები

ცრემლი არ მოდის, მაინც მე ვტირი
და შორეული სივრცე მიტაცებს.
სული გაფრინდა თეთრი მტრედით,
სხეული დარჩა ცოდვილ მიწაზე.

აღბათ იქ ჩემზე ვიღაც ნაღვლობდა,
მაშინ, როდესაც მე არ ვიცოდი.
ასე მგონია, სულთან ახლოა
ცისფერი შუქი მარადისობის.

ცოტა ხნის შემდეგ სისხლიც გაშრება,
ვხედავ სიკვდილის ყვითელ მანტიას.
მე ვიფერფლები, გულის გარშემო
მსოფლიო სევდის ცეცხლი ანთია.

უკვე დაღამდა, ისევ მე ვტირი
და უხილავი სივრცე მიტაცებს.
სული გაფრინდა თეთრი მტრედით,
სხეული დარჩა ცოდვილ მიწაზე.